

Chwila refleksji...

„ Mały chłopiec był na wsi, po raz pierwszy w życiu z dala od dużego miasta. Stał na chodniku, kiedy jakiś staruszek podjechał wozem i wszedł do sklepu. Chłopiec zapatrzył się na konia, którego nie widział nigdy w życiu. Kiedy staruszek wyszedł ze sklepu i zbierał się do odjazdu, chłopak powiedział:

- Halo, proszę pana! Może powinienem pana ostrzec, że on właśnie stracił paliwo? ”

Anthony de Mello

Współczesne dzieci... Świat wokół nas zmienia się w zawrotnym tempie. Przyglądamy się dzisiejszej edukacji, śledzimy proces powstawania nowych przedmiotów szkolnych, a wraz z nimi kolejnych wyzwań dla uczniów. Współczesna edukacja w coraz szerszym zakresie posługuje się technologiami informacyjnymi. Równocześnie permanentnym zjawiskiem wśród uczniów jest spędzanie czasu wolnego w Internecie. Dlatego właśnie tak zasadna jest pomoc dzieciom i młodzieży w kształtowaniu nawyku kontrolowania czasu przebywania w wirtualnej rzeczywistości. Szczególnie teraz, w okresie wakacyjnym, podczas planowania wolnego czasu powinno znaleźć się miejsce na eksplorowanie realnego świata pełnego zaskakujących odkryć:)

M.Malska

**Całej społeczności
szkolnej życzymy
wspaniałych,
bezpiecznych
wakacji !**

Redakcja

System orzekania

– nowe zasady

1. Międzyresortowy Zespół do sprawy Opracowania Systemu Orzekania o Niepełnosprawności oraz Niezdolności do Pracy przeprowadził gruntowną analizę istniejących systemów orzekania. Obecnie **regulacje** dotyczące poszczególnych systemów orzecznictwa **rozproszone są w niemal... 80 ustawach i rozporządzeniach**, a orzeczenia są podstawą przyznania ponad 100 różnych świadczeń, form wsparcia i uprawnień.

2. Założeniem projektu ustawy jest **uproszczenie i ujednoczenie zasad orzekania o niepełnosprawności, niezdolności do pracy, całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym oraz o inwalidztwie w służbach mundurowych i zawarcie ich w jednym akcie prawnym.**

3. Ujednoczenie systemów orzekania ma **wyeliminować konieczność wielokrotnego orzekania** tych samych osób do różnych celów.

4. Planowane jest **zachowanie trzech stopni niepełnosprawności**. Będzie też **osobno oceniana niesamodzielność**.

5. Powstanie **sieć centrów orzecznich**, nadzorowanych przez jednostkę centralną.

6. Centra orzecznice powstałyby na **bazie dotychczasowych komisji ZUS, KRUS oraz zespołów orzekania o niepełnosprawności**. Do

systemu zostaną też włączone **niektóre kompetencje poradni psychologiczno-pedagogicznych**, związane z orzekaniem o szczególnych potrzebach edukacyjnych dzieci młodzieży.

7. W centrach orzecznich pracowałiby **lekarze specjaliści, psychologowie, pedagodzy, doradcy zawodowi, fizjoterapeuci, logopedzi, pracownicy socjalni**. Jeśli byłaby taka potrzeba, można będzie zlecać badania specjalistom zewnętrznym.

8. W centrum orzecznym **wydawane byłoby jedno orzeczenie, zawierające kompleksową ocenę funkcjonalną** osoby orzekanej.

9. **Orzeczenie byłoby wydawane w terminie miesiąca** od otrzymania wniosku i skompletowania dokumentacji. Jeśli czas na wydanie orzeczenia zostanie przekroczony, byłaby możliwość ponaglenia instytucji wydającej orzeczenie.

10. Od orzeczenia **przystugiwałoby odwołanie**. Wówczas orzeczenie – już ostateczne – w tym samym centrum orzecznym wydawałby inny skład.

11. Co ważne, **projektowany system orzekania nie zmienia dotychczasowych świadczeń oraz nie działa wstecz, tzn. obecne orzeczenia zachowają ważność**.

12. Nowe rozwiązania będą podlegały procedurze legislacyjnej, co wymaga czasu.

Orzeczenie . Jak skutecznie odwołać się od decyzji komisji?

(Wywiad z radcą prawnym dr Michałem Urbanem - portal niepełnosprawni.pl)

Gdzie i jak odwołujemy się od decyzji komisji orzeczniczej?

Jeżeli chcemy odwołać się od decyzji powiatowego zespołu orzeczniczego, to składamy odwołanie do zespołu wojewódzkiego, ale za pośrednictwem powiatowego. Jest tak, ponieważ organ ma prawo do skorygowania swojej decyzji. Z kolei odwołanie do rejonowego sądu pracy i ubezpieczeń społecznych składamy do zespołu wojewódzkiego (czyli za jego pośrednictwem), który kieruje to do sądu. Na każdym etapie organ orzeczniczy może uznać swoją decyzję za niewłaściwą i ją zmienić. Oczywiście nie zawsze tak, jakbyśmy sobie tego życzyli.

Jak napisać takie odwołanie?

Zarówno przy pisaniu wniosku, jak i odwołania od decyzji komisji orzeczniczej, chodzi o pełne przedstawienie informacji na temat sytuacji. Dlatego przy odwołaniu trzeba działać tak, jak gdybyśmy ten wniosek składali po raz pierwszy. Uważam, że nieraz nie trzeba byłoby odwoływać się od decyzji, gdyby wniosek za pierwszym razem był szczegółowo opracowany. Dobrze widać to na przykładzie punktu 7, który mówi o tym, że dana osoba wymaga konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji. Często rodzice odwołują się właśnie dlatego, że komisja uznała, że ich dziecko nie potrzebuje stałej opieki. W takich sytuacjach zalecam zawsze rodzicom skorzystanie

z [informacji dostępnych na stronie Pełnomocnika Rządu ds. Osób Niepełnosprawnych](#). Tam mamy wprost pokazane, czym według polskiego prawa jest niepełnosprawność, jakie są przesłanki przyznania orzeczenia o niepełnosprawności czy o stopniu niepełnosprawności. Jest to swego rodzaju przewodnik po procedurze w tym zakresie, napisany przystępnym językiem.

Na czym w takim trzeba się skupić?

W Polsce przy orzekaniu o niepełnosprawności bierze się pod uwagę fizyczne, psychiczne i społeczne funkcjonowanie danej osoby. Niezależnie od tego, czy odwołujemy się od decyzji o stopniu niepełnosprawności, czy o nieprzyznaniu punktu 7, to trzeba mieć na uwadze, że musimy pokazać nie tylko stan zdrowia dziecka, ale również to, jak ono funkcjonuje i wypełnia role społeczne. Bo dziecko też spełnia pewne role społeczne. Ich odgrywanie może być zakłócone lub wręcz uniemożliwione przez niepełnosprawność. Zadaniem rodzica jest udowodnienie tego. Musimy odwołaniem wykazać, dlaczego istnieje konieczność stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji. Musimy wykazać także ową znacznie ograniczoną możliwość samodzielnej egzystencji, z uwzględnieniem specyfiki funkcjonowania osoby z niepełnosprawnością np. w postaci autyzmu.

Jak to zrobić?

Jeżeli nasze dziecko otrzyma orzeczenie o niepełnosprawności, z którym się nie zgadzamy, to ważne jest przeczytanie uzasadnienia i pouczenia – by znać termin wnoszenia odwołania. Gdy już poznamy, z jakiego powodu komisja na przykład nie przyznała punktu 7, to łatwiej nam napisać odwołanie. Skupmy się na tym przykładzie. Punkt 7 mówi o konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji. Dlatego, jak

wspomniałem wcześniej, trzeba wykazać konieczność stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy oraz pokazać, na czym polega ograniczona możliwość samodzielnej egzystencji dziecka. Na pierwszy rzut oka jest to trudne do zdefiniowania, ale pomaga nam w tym właśnie strona Pełnomocnika Rządu.

W informacjach o stopniu znacznym pada tam zdanie o całkowitej zależności osoby od otoczenia, polegającej na pielęgnacji w zakresie higieny osobistej, karmienia lub wykonywania czynności samoobsługowych, prowadzenia gospodarstwa domowego oraz ułatwiania kontaktów ze środowiskiem. To oczywiście odnosi się do osób dorosłych, ale możemy też zastosować to do dzieci. Na przykład poprzez porównanie, jak radzi sobie rówieśnik naszego dziecka bez niepełnosprawności, a jak ono. Trzeba wykazać niedostatki w codziennym funkcjonowaniu – to, z czym dziecko ma największe problemy i jakiej pomocy od innych potrzebuje.

Cały czas należy pamiętać, że w naszym przykładzie odnosimy to do niepełnosprawności w postaci autyzmu. Konieczność stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji jest różna w zależności od rodzaju niepełnosprawności. Funkcjonowanie osób z autyzmem jest specyficzne z uwagi na niejednorodny rozwój tych osób, ich wyraźny kłopot ze zrozumieniem konwencji społecznych, problemami z nawiązywaniem przyjaźni itp. Na tym należy się skupić. Tę właśnie specyfikę funkcjonowania, charakterystyczną dla osób autystycznych, w odniesieniu do funkcjonowania konkretnej osoby dziecka, należy dokładnie opisać. Tak, jest to trudne. Często także bardzo bolesne, gdyż rodzic musi pisać o wszystkich rzeczach, które wstępują u jego dziecka i odróżniają je od rówieśników. Inaczej bowiem wygląda ograniczona możliwość samodzielnej egzystencji u osób z niepełnosprawnością ruchową, a inaczej właśnie u dzieci z orzeczeniem 12-C.

Jak to zrobić od strony technicznej?

Wiele osób odwołanie składa w taki sposób, że dołącza do niego wszystkie możliwe dokumenty. Często ich nawet wcześniej nie czyta. Ja nie jestem zwolennikiem takiego składania wszystkich dokumentów dlatego, że nie zawsze liczy się ilość. Lepiej wszystkie posiadane przez nas dokumenty, dotyczące niepełnosprawności dziecka, skatalogować, podzielić według ich ważności, a wcześniej uważnie zapoznać się z ich treścią. Na to wszystko trzeba patrzeć przez pryzmat celu, jakim w tym wypadku jest uzyskanie punktu 7 w orzeczeniu. Dlatego przedkładane przez nas dokumenty mają pokazywać, że dziecko wymaga stałej lub długotrwałej opieki w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji.

Gdy ja piszę odwołanie, dokumenty układam tak, by pokazać, jak na przestrzeni czasu zmieniała się sytuacja naszego dziecka i jego potrzeby, jak funkcjonuje obecnie, w czym należy go na stałe wspierać, dlaczego ma znacznie ograniczoną możliwość samodzielnej egzystencji. Mam nawet taki algorytm, który pomaga mi przy pisaniu pism. Najpierw definiujemy główną przyczynę niepełnosprawności – czyli na przykład autyzm. Opisujemy, jak wygląda funkcjonowanie naszego dziecka i czym ono różni się od dzieci bez autyzmu. I powołujemy wszystkie dokumenty mówiące o tym, iż nasze dziecko jest autystyczne, które nie pozostawia żadnych wątpliwości co do niepełnosprawności naszego dziecka i jego funkcjonowania.

Namawiam też rodziców, by szczegółowo opisywali to, czym niepełnosprawność dziecka się objawia. Na przykład aby opisali tzw. zachowania trudne dziecka. Zawsze proszę też, by opisali mi, jak dziecko funkcjonuje w ciągu całej doby. Czy musimy je budzić, co robi po wstaniu z łóżka, jak radzi sobie z poranną toaletą, ze zjedzeniem śniadania, jak dociera do szkoły, jakie są jego zachowania, natręctwa, skupianie się na jednej rzeczy, czy występuje

tzw. zawieszanie się, brak skupienia, stany lękowe etc. W wypadku autyzmu mamy do czynienia z odmiennym funkcjonowaniem układu nerwowego. Koniecznie trzeba umieścić też informację o ewentualnych sprzężonych niepełnosprawnościach.

To wszystko trzeba rozpatrzyć w kontekście pełnienia ról społecznych przez dziecko – czyli na przykład bycia uczniem. Trzeba więc opisać, jakie problemy dziecko ma w funkcjonowaniu w szkole, wypełnianiu szkolnych obowiązków, relacjach z rówieśnikami, funkcjonowaniu w domu etc. Na przykład jeśli dziecko nie jest w stanie samodzielnie dotrzeć do szkoły z powodu stanów lękowych.

Gdy pracuję z rodzicami nad wnioskiem, często zdarza się, że na różnych etapach pracy przypominają oni sobie o kolejnych ważnych szczegółach, które trzeba zamieścić we wniosku, a które wskazują na konieczność stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji. Podkreślam cały czas, mimo że się powtarzam: należy koncentrować treść odwołania na wykazaniu konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji, gdy ubiegamy się o pkt 7 orzeczenia. Tutaj również posiłkujemy się dokumentami – na przykład opiniami z poradni psychologiczno-pedagogicznej. Jest to bardzo trudno opisać, ale trzeba, bo komisja orzecznicza raczej nie zna przecież tak dobrze dziecka, jak jego rodzic i trzeba to w uporządkowany, merytoryczny i rzeczowy sposób przekazać komisji.

Jak skutecznie przekazać te informacje?

Gdy staramy się o punkt 7, musimy wyraźnie wskazać, że dziecko potrzebuje naszej długotrwałej opieki. Dlatego praca nad odwołaniem wymaga systematyczności i czasu. Samo złożenie dokumentów może okazać się nieskuteczne – dlatego trzeba opatrzyć je odpowiednimi opisami zawartymi w naszym odwołaniu. Można też najważniejsze rzeczy podkreślić flamastrem. Pod opisem warto dać

odwołanie się do danego dokumentu, z którego wynika takie a nie inne funkcjonowanie dziecka. Opisujemy to poniżej np. jako dowód nr 1, podajemy informację, co to za dokument (np. zaświadczenie) i dołączamy dokument jako załącznik nr 1 do odwołania.

Dzięki temu osoba czytająca nasze odwołanie łatwiej znajdzie odpowiedni dokument, np. opinię lub diagnozę lekarską. Tak, żeby wszystko miało formę jak najłatwiejszą w odbiorze, tak by łatwo było poinformować, jak funkcjonuje dana osoba. Tego nie ułatwi żadne zaświadczenie ani nie wymyśli tego nawet najbardziej biegły w przepisach prawnik. Fizyczne, psychiczne i społeczne funkcjonowanie dziecka zna najlepiej rodzic. Prawnik nada temu na koniec po prostu ramy prawne.

Te porady odnoszą się nie tylko do odwołania, ale też do wniosku o przyznanie orzeczenia. Bo dobrze sporządzony wniosek może przyczynić się od tego, by niepotrzebne było odwołanie. A to oszczędzi nam wiele pracy i nerwów. Choćby dlatego, że na przygotowanie wniosku mamy o wiele więcej czasu, niż na przygotowanie odwołania.

A co, gdy sprawa oprze się o sąd?

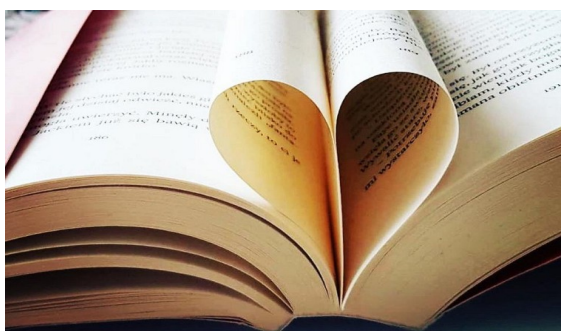
Właściwie przygotowane odwołanie jest dobrym materiałem do przedstawienia sądowi i biegłym. Już w odwołaniu możemy wnioskować i wskazać biegłych sądowych, którzy zbadają nasze dziecko w postępowaniu przed sądem. Możemy też wnioskować o powołanie świadków, którzy złożą zeznania przed sądem, jak funkcjonuje nasze dziecko. To do nas należy inicjatywa dowodowa w procesie, ale już na etapie odwołania najlepiej wskazać wszystkie możliwe środki dowodowe, z których chcemy skorzystać.

Warto pamiętać, że jako strona mamy prawo już w czasie postępowania sądowego do wskazania biegłych, zazwyczaj przy osobach autystycznych jest to biegły psycholog i psychiatra. Warto skorzystać z tego prawa i wskazać biegłych mających doświadczenie

w problematyce autyzmu. Jeśli nie skorzystamy z tego prawa, biegłych wyznaczy sąd.

Powyższe nie wyczerpuje oczywiście całego tematu kwestii odwołania od orzeczenia wydanego przez komisję. Dlatego w każdej sprawie zalecam zawsze wnikliwą analizę i indywidualne podejście do niej.

Kącik kulturalny: książka, film, muzyka.

Tym, którzy cenią dobrą książkę, polecam pozycję Amandy Gorman „Jesteśmy zmianą”. Autorka udowadnia, że nawet mała zmiana może mieć duże znaczenie dla świata, a każdy najmniejszy krok w stronę ekologii stanowi obietnicę przetrwania gatunku ludzkiego, serdecznie polecam!

Nawet podczas wakacji zdarzają się ponure, deszczowe dni, ale i na to znajdzie się rada – wieczory filmowe! Trudno o lepszą wakacyjną przygodę dla całej rodziny niż seria „Jumanji”. Poczynając od filmu z 1995 roku, który rozpoczął tę serię, poprzez liczne kontynuacje, które łącznie tworzą wielobarwną przygodę dla młodszych i starszych. Zapraszam na seans, bez względu na warunki atmosferyczne na zewnątrz, dobra zabawa gwarantowana:)

Wakacyjny czas to pora na luz, a z luzem kojarzą się koncerty muzyczne! Oto kilka wybranych propozycji, może staną się one inspiracją do letniego szaleństwa:)

Koncerty w Polsce 2024 - LIPIEC

- Open'er Festival - Gdynia - 3-6 lipca
- Metallica - Warszawa - 5 lipca
- Metallica - Warszawa - 7 lipca
- Ed Sheeran - Gdańsk - 12 lipca
- Ed Sheeran - Gdańsk - 13 lipca
- Lenny Kravitz - Kraków - 21 lipca
- Lenny Kravitz - Łódź - 23 lipca
- Justin Timberlake - Kraków - 26 lipca

Koncerty w Polsce 2024 - SIERPIEŃ

- Taylor Swift - Warszawa - 1 sierpnia
- Taylor Swift - Warszawa - 2 sierpnia
- Taylor Swift - Warszawa - 3 sierpnia
- Example - Warszawa - 28 sierpnia

Okiem psychologa

Niedługo zbliżają się wakacje. Wypoczynek. Można zastanawiać się nad nadziejami i obawami związanymi z tym czasem. Bardzo ważne jest by czas wakacyjny przyniósł odpoczynek i by zachować bezpieczeństwo.

Bezpieczeństwo to z jednej strony dobrostan fizyczny, jak choćby przejście pasów drogowych bez uszczerbku, zadbanie o siebie na rowerze, na spacerze - drobnostki, które jednak są decydujące.

Bezpieczeństwo to też poczucie bezpieczeństwa, pierwsza potrzeba gwarantująca prawidłowy rozwój dziecka i pozwalająca mu osiągać dalsze jego etapy. Warto wtedy pamiętać o wypoczynku, który będzie uwzględniał to poczucie- że dziecko ma oparcie i jest wdziane, a jego potrzeby też są uwzględniane.

Warto pamiętać by dać trochę swobody dzieciom, ale także czuwać nad nimi, wiedzieć gdzie są, z kim się spotykają. Internet, grupy internetowe, dobrze jest mieć jakiś dostęp do tego świata, bo jest on ciekawy, potrzebny ale też nie zawsze to, co w nim jest służy dobru. Dzieci potrzebują by nad nimi czuwać, po prostu z troski, z przeczności. Warto też z nimi o tym rozmawiać, warto wiedzieć czym się interesują.

Fajnie jest kiedy są wyjazdy, czy wycieczki, ale nie zawsze tak jest. Dom jest podstawową ostoją, do tego zmierzamy- czy w danej chwili podróżujący, czy osadzony na miejscu. Jeśli nie wyjeżdżamy, to dobrze jest razem spędzić czas: zrobić filmowy wieczór, wyjść na spacer, na lody, do kina, upiec coś, zagrać w grę planszową, karty Uno, państwa

miasta; lub coś jeszcze innego.

Kłótnie są nieuniknione, ale dobrze jest by jednak na ich końcu była zgoda, nie tzw. ciche dni. „Kłóćcie się ile chcecie, niech latają talerze, ale nigdy nie kończcie dnia bez zgody.”- powiedział, może trochę humorystycznie, Papież Franciszek.

Może te słowa mają w sobie coś ważnego? Z jednej strony rodzina jest wielką siłą, a obok tego mamy wewnętrzną siłę i mądrość tę, w którą wyposażyla nas natura, gdzie pokój z innymi i spokój własny jest ważny.

***Na czas wolny wszystkiego dobrego
i do zobaczenia! :)***

„Akcja bezpieczne wakacje”

Bezpieczeństwo naszych uczniów jest dla nas priorytetem. Dlatego w oczekiwaniu na utęsknione wakacje przesyłam dla przypomnienia cenne wskazówki, jak bezpiecznie je spędzić, by we wrześniu każdy uczeń wrócił cały i pełny entuzjazmu do szkoły. Nieważne, gdzie spędza się wakacje, ważne jest aby pamiętać zawsze o zasadach:

- Informuj zawsze dorosłych, gdzie i z kim wychodzisz!
- Nigdy nie ufaj nieznajomym!
- Spędzaj czas z osobami, które nie kuszą Cię złym zachowaniem!
- Bądź asertywny – nie daj się namówić na spróbowanie niedozwolonych substancji, e-papierosów, alkoholu, środków odurzających! Pamiętaj, jakie zagrożenia ze sobą niosą!
- Zapamiętaj swój adres i numery telefonów rodziców/opiekunów!
- Pamiętaj, że korzystając z sieci w Internecie nigdy nie wiesz kto naprawdę jest po drugiej stronie!
- Nigdy nie wysyłaj nikomu nieprzyzwoitych zdjęć oraz nie bierz udziału w hejcie!
- Zdrowo się odżywiaj!
- Pamiętaj, że Twój organizm cały czas rośnie i aby prawidłowo funkcjonować potrzebuje regularnej dostawy odpowiednich składników odżywczych!
- Wybierając się na rower, hulajnogę, czy rolki zawsze pamiętaj o kasku na głowie!
- W samochodzie pamiętaj o zapięciu pasów bezpieczeństwa!
- Noś elementy odblaskowe, by nie stwarzać zagrożenia w ruchu drogowym!
- Wypoczywając nad wodą nie wchodź nigdy do wody bez opieki!
- Pływaj wyłącznie w miejscach do tego oznaczonych i strzeżonych przez ratownika!
- Nigdy nie skacz na głowę!
- Podczas opalania używaj zawsze kremów z filtrem ochronnym, pij dużo wody!
- Chroń oczy i głowę przed słońcem!
- Wypoczywając w górach nigdy nie oddalaj się od grupy! Nigdy nie zbaczaj z wyznaczonych szlaków. Spaceruj wyłącznie po

oznakowanych trasach!

- Bardzo ważne jest, by zaopatrzyć się w apteczkę oraz stosuj też środki przeciw kleszczom i owadom.
- Zabierz ze sobą telefon komórkowy z naładowaną baterią!
- Bądź ostrożny i uważny!
- Jeśli zauważysz, że ktoś lub Ty sam potrzebujesz pomocy zadzwoń na numer alarmowy 112!

Życzę bezpiecznych, wspaniałych, pełnych odpoczynku wakacji

Autor: Katarzyna Matuszewska- pedagog szkolny

Zintegrowany System Ratownictwa **plus**

601 100 100

NUMER RATUNKOWY NAD WODĄ

601 100 300

NUMER RATUNKOWY W GÓRACH